

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 05.01.1966, sp. zn. XXXXXXXXXXXXX

Číslo: 13/1966

Právní věta: Byl-li navrhovatelí přiznán důchod v základní výměře, pak pro zjištění základu pro výpočet zvláštní daně z důchodu je bezvýznamné, že pracovníku byla započtena doba odbojové činnosti, zvláštní dani z důchodu podléhá v takovém případě celý důchod navrhovatelův.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 05.01.1966

Spisová značka: XXXXXXXXXXXXX

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 101/1964 Sb. § 126 55/1956 Sb. § 10

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 13/1966 sb. rozh.

Byl-li navrhovatelí přiznán důchod v základní výměře, pak pro zjištění základu pro výpočet zvláštní daně z důchodu je bezvýznamné, že pracovníku byla započtena doba odbojové činnosti, zvláštní dani z důchodu podléhá v takovém případě celý důchod navrhovatelův.

Rozhodnutím odpůrce byl navrhovatelí starobní důchod, přiznaný od 1. 1. 1962 v částce 876,- Kčs, zdaněn zvláštní daní z důchodu v částce 20,- Kčs. Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel opravný prostředek, v němž namítal, že zdanění je neoprávněné, protože je ze zdanění třeba vyloučit zvýšení důchodu za dobu odbojové činnosti. Protože pak navrhovatelí vznikl nárok na starobní důchod jen v důsledku započtení odbojové činnosti v době od 28. 3. 1939 do 12. 8. 1945, zastával navrhovatel názor, že jeho starobní důchod vůbec nepodléhá zvláštní daní z důchodu.

Městský soud v Praze rozhodnutí odpůrce zrušil s odůvodněním, že při výpočtu zvláštní daně z důchodu je nutno dobu odbojové činnosti vyloučit, a to i tehdy, když tato doba neměla vliv na zvýšení důchodu.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu, že usnesením Městského soudu v Praze byl porušen zákon, a toto usnesení zrušil.

Z odůvodnění:

Podle § 10 zák. č. 55/1956 Sb., skládá se starobní důchod ze základní výměry, která podle pracovní

kategorie činí 50 % až 60 % průměrného ročního výdělku, a ze zvyšovacích částek ve výši 1 % až 2 % podle § 10 odst. 2 cit. zák., ze zvyšovacích částek v této výši při dalším zaměstnání důchodce po vzniku nároku na starobní důchod podle § 2 odst. 2 vl. nař. č. 19/1959 Sb. a případně ze zvyšovacích částek ve výši 4 % průměrného ročního výdělku podle § 1 cit. vl. nař. Obdobně je tomu podle § 13 a § 16 zák. č. 101/1964 Sb.

Podle § 64 odst. 1 a 3 zák. č. 101/1964 Sb., pokud jde o starobní důchod, na který vznikl nárok po 30. 6. 1964, a podle § 126 odst. 3 a 4 cit. zák., pokud jde o důchod, na který vznikl nárok v době od 1. 1. 1957 do 30. 6. 1964, nebo který v této době byl zvýšen, nepodléhá zvláštní dani z důchodu zvýšení důchodu za dobu odbojové činnosti a zvýšení za dobu dalšího zaměstnání po vzniku nároku na starobní důchod. Z těchto ustanovení jasně vyplývá, že ze zdanění se vylučuje jen zvýšení důchodu, k němuž došlo za dobu odbojové činnosti nebo dalšího zaměstnání po vzniku nároku na důchod. Jestliže však doba zaměstnání včetně zápočtu doby odbojové činnosti nečiní u pracovníků I. a II. pracovní kategorie více než 20 roků a u pracovníků III. pracovní kategorie více než 25 roků, pak je bezvýznamné pro zjištění základu pro výpočet zvláštní daně z důchodu, že pracovníku byla započtena doba odbojové činnosti. Tímto započtením totiž nedošlo ke zvýšení důchodu podle § 10 odst. 2 zák. č. 55/1956 Sb. (§ 13 odst. 2 zák. č. 101/1964 Sb.) a nelze proto nic vyloučit z důchodu při stanovení základu pro výpočet zvláštní daně z důchodu. Protože pak v daném případě byl navrhovateli přiznán důchod v základní výměře a k žádnému zvýšení nedošlo, podléhá zvláštní dani z důchodu celý navrhovatelův důchod, neboť doba odbojové činnosti byla zhodnocena pro vznik nároku na důchod, nikoli pro jeho zvýšení.

Protože Městský soud v Praze vycházel z jiného právního názoru, porušil tím zákon v ustanovení § 126 odst. 4 zák. č. 101/1964 Sb.